

แนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต กลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง

Guidelines on Applying Information and Communication Technology in Improving the Quality of Life of Thakhonyang Women Group

ศศิธร แก้วมัน¹, คชากฤษ เหลี่ยมไธสง¹

Sasitron Kawman¹, Khachakrit Liamthaisong¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการและแนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง ตำบลท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 300 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน และผู้นำสตรี 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีในชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก ความต้องการการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด และแนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตจากการสัมภาษณ์ พบว่า ควรเร่งส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในชีวิตประจำวัน ควรมีการจัดอบรมเสริมสร้างความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีเพื่อการประชาสัมพันธ์ผลผลิตหรือสินค้าของชุมชนเพื่อการเพิ่มมูลค่าทางธุรกิจชุมชนโดยเฉพาะการใช้โซเชียลมีเดียต่างๆ ส่งเสริมการสร้างศูนย์การเรียนรู้เทคโนโลยี เพื่อเป็นศูนย์กลางของชุมชนในการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนข้อมูลทางด้านเทคโนโลยี และด้านอื่นๆ ร่วมกัน ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายร่วมกับมหาวิทยาลัย เพื่อให้อาจารย์ นิสิต ตลอดจนบุคลากรได้มีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ร่วมกันกับชุมชน และส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายด้านการทำธุรกิจในชุมชนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลซึ่งเป็นประโยชน์แก่กลุ่มสตรีต่อไป

คำสำคัญ: เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และกลุ่มสตรี

Abstract

This research project aims to study the needs for and guidelines on applying information and communication technology (ICT) to improve the quality of life of the members of Thankhonyang women group. We studied the needs for ICT from the sample population of

^{1,2} คณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

^{1,2} Faculty of Informatics, Mahasarakham University



300 members from Thakhonyang Women group in Kantarawichai District, Maha Sarakham. Moreover, 3 experts and 10 leaders of the Women group provided the guidelines on applying ICT to the group. The research instrument used was the Likert scale questionnaire and Interview. The statistical methods used in the data analysis were mean and standard deviation. Research findings are the use of ICT in the Women group is at the fair level; the problem in applying ICT to improve the quality of life of the group members is at the high level ; the need to apply ICT to improve the quality of life of the Women group is at the highest level. Finally, the guidelines on applying ICT to improve the quality of life of the Women group that match the needs of the studied population are promoting the use of new technology in daily life; organizing an ICT training; educating the use of ICT to advertise local products, especially through social media, to increase their values; promoting the organization of local technology learning center as the place for technology education and information exchange; promoting the organization of the network between the community and universities in which professors, students, and personnel can exchange their knowledge with the community; promoting the organization of local commercial network for the efficiency and effectiveness of local businesses.

Keywords: Information and Communication Technology, Improving the Quality of Life and Women Group

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 ความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การหลอมรวม และการเชื่อมโยงทางด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรม สังคม และชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคมอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน การจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะต้องนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศ ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันและผู้เรียนรู้ที่คุ้นเคยเป็นอย่างดีเข้ามาใช้ร่วมกับการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายแนวทาง ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยต่าง ๆ พบว่า การใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้ และทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อันได้แก่ ทักษะการคิด การทำงานเป็นทีม การสื่อสารและการกำกับตนเอง (Jou &

Lin, 2012 ; Enriquez,2010; Ian, Irwin, Ball, Desbrow and Leveritt 2012 ; Punya, Chris, and Danah, 2013) และเทคโนโลยีสารสนเทศถือว่ามีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของคนเราหลาย ๆ ด้าน ซึ่งหากใช้ในทางที่ถูกย่อมเกิดประโยชน์มากมายมหาศาล แต่ก็ยังมีผู้คนอีกมากมาย โดยเฉพาะผู้หญิงหรือกลุ่มสตรีซึ่งเป็นประชากรหลักของประเทศที่ไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศได้ เพราะขาดความรู้ว่า ในโลกออนไลน์นั้นมีข้อมูลที่ช่วยในการสร้างโอกาสและพัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับทุกคนได้ (เย็น ภู่วรรณ และสมชาย นำประเสริฐชัย, 2546) ซึ่งผู้หญิงนั้นมีความสำคัญต่อการพัฒนาของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง ไม่ใช่เฉพาะในกลุ่มแรงงานเท่านั้น แต่รวมถึงทุกมิติของสังคม ดังนั้นการพัฒนาทักษะและคุณภาพชีวิตของผู้หญิงผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศจึงเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ภาคส่วนในสังคม ในการช่วยสร้างแนวทางการเข้า



ถึงและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ครอบคลุมเพื่อที่จะนำไปสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีในด้านต่าง ๆ (สรินนา อินบุตร, 2555)

ชุมชนในเขตเทศบาลตำบลท่าขอนยาง มีลักษณะเป็นชุมชนชนบท ก่อนปี พ.ศ. 2539 การขยายตัวของชุมชนมีความเจริญขึ้นอย่างช้า ๆ ตามลำดับ ต่อมาเมื่อมีการก่อตั้ง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาเขตขามเรียง ขึ้นมาในบริเวณป่าชุมชนเดิม บนเนื้อที่ 1,300 ไร่ ในปีดังกล่าวเป็นผลให้มีประชากรต่างถิ่นอพยพเข้าสู่พื้นที่มากอย่างก้าวกระโดด ในปัจจุบันมีนิติบุคคลากรของมหาวิทยาลัยและครอบครัว อาศัยในพื้นที่เป็นจำนวนมากและพ่อค้าแม่ค้าหรือคนทำงานที่เกี่ยวข้องอพยพเข้ามาเป็นจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้เกิดการขยายตัวของสถานศึกษา ที่พักอาศัย ประกอบกับธุรกิจการค้าและบริการจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ชุมชนท่าขอนยางเกิดการเปลี่ยนแปลงและมีการขยายตัวของชุมชนแบบก้าวกระโดดโดยขาดการวางแผนรองรับ (สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองมหาสารคาม, 2557) และปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ ก็เป็นหนึ่งในปัญหาที่พบ ทำให้พื้นที่ดังกล่าวประชาชนขาดทักษะในการใช้เพื่อการปรับตัวให้ทันต่อหาเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (เทศบาลตำบลท่าขอนยาง, 2559)

คณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นองค์กรมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีความสามารถตามมาตรฐานวิชาชีพ และให้บริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศชาติและด้วยยุทธศาสตร์ของการเพิ่มขีดความสามารถในการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ให้กับชุมชนและสังคม การให้บริการวิชาการด้านวิทยาการสารสนเทศแก่ชุมชนและสังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนและเกิดมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (คณะวิทยาการสารสนเทศ, 2560) ดังนั้นคณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหาสารคามจึงเล็งเห็นปัญหาในเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศความ

สำคัญของกลุ่มสตรีในชุมชนบ้านท่าขอนยางจึงได้ทำวิจัยเพื่อการสำรวจความต้องการของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยางในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขึ้นอันจะเป็นเวทีในการสำรวจความต้องการจากชุมชนเพื่อที่จะเป็นแนวทางในการให้ความรู้และส่งเสริมบริการทางวิชาการจากหน่วยงานผู้ชุมชนขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง
2. เพื่อศึกษาแนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง ประชากร ได้แก่ กลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง ตำบลท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีอายุระหว่าง 30 – 65 ปี จำนวน 1,400 คน และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง ตำบลท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 302 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดสัดส่วนตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) โดยกำหนดให้สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร เท่ากับ 0.5 ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95%

ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง กลุ่มผู้ให้



ข้อมูล ได้แก่ ตัวแทนสตรีชุมชน 10 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคุณภาพชีวิตชุมชน จำนวน 1 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสร้างรายได้ของชุมชน จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ แบบสอบถามสภาพปัญหาและแบบสัมภาษณ์แนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปใช้ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยางทั้งหมด จำนวน 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ สภาพปัญหาและความต้องการการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปใช้ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยางทั้ง 3 ด้าน ดังนี้ ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการติดต่อสื่อสาร ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้เกณฑ์กำหนดน้ำหนักคะแนนของมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ฉบับที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปใช้ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง ทั้ง 3 ด้าน ดังนี้ ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการติดต่อสื่อสาร มีลักษณะเป็นแบบคำถามปลายเปิดเพื่อบันทึกข้อเสนอนะตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือผู้นำสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง และกลุ่มสตรีชุมชนบ้าน

ท่าขอนยาง

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ได้แก่ สภาพปัญหาและแนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปใช้ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง ทั้ง 3 ด้าน ดังนี้ ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการติดต่อสื่อสาร

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ ปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง ได้มาจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ จำนวน 3 ด้าน คือ การใช้ชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ และการติดต่อสื่อสาร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม

1.1 ผู้วิจัยจะดำเนินการติดต่อผู้นำกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้แจ้งกลุ่มสตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในชุมชนทราบ ในการขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

1.2 ผู้วิจัยจะดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยางที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 302 คน โดยการนัดประชุมของผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นตัวแทนชุมชนแล้วคณะผู้วิจัยได้ลงพื้นที่แจกแบบสอบถามด้วยตัวเอง

2. การเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

2.1 ผู้วิจัยจะดำเนินการติดต่อผู้นำกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง 10 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์เข้าสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

2.2 การเตรียมการสัมภาษณ์



2.2.1 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้นำกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง 10 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน

2.2.2 การวางแผนการสัมภาษณ์ โดยกำหนดแนวคำถามให้สอดคล้องกับปัญหาที่พบจากการสรุปแบบสอบถามที่นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2.2.3 เตรียมอุปกรณ์การจดบันทึกให้เหมาะสมกับสถานการณ์ผู้วิจัยดำเนินการออกเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3 การเริ่มสัมภาษณ์

2.3.1 แนะนำตัวผู้วิจัยให้ผู้สัมภาษณ์รับทราบ

2.3.2 สร้างบรรยากาศให้รู้สึกเป็นกันเองระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์

2.3.3 บอกวัตถุประสงค์ในการมาสัมภาษณ์

2.3.4 จดบันทึกลงแบบสัมภาษณ์และใช้เครื่องบันทึกเสียง ซึ่งจะไม่บันทึกภาพ

2.4 การสัมภาษณ์

2.4.1 ใช้แนวคำถาม (Interview Guide) ที่เตรียมมาตามรายการหัวข้อและคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและจัดลำดับไว้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์

2.4.2 ฟังอย่างตั้งใจ ใส่ใจ และป้อนคำถามเหมาะสมกับเวลา

2.4.3 เป็นผู้ถูกถามบ้างในบ้างโอกาส (Two ways) เพื่อสร้างบรรยากาศให้รู้สึกเป็นกันเองระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้การประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ครบถ้วนของแบบสอบถาม ที่ได้รับกลับคืนจากกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง แล้วทำการกรอกรหัสข้อมูลของแบบสอบถามกับเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อทำการประมวลผลหาค่าสถิติที่ต้องการ

2. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ทำการวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นคำถามปลายเปิดโดยการแจกแจงความถี่

3. วิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและความต้องการการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปใช้ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง ทั้ง 3 ด้าน ดังนี้ ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการติดต่อสื่อสาร โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำมาแปลความหมาย สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลระดับสภาพและปัญหาใช้เกณฑ์แปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง มีสภาพ ปัญหา หรือมีความต้องการอยู่ใน ระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง มีสภาพ ปัญหา หรือมีความต้องการอยู่ใน ระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง มีสภาพ ปัญหา หรือมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง มีสภาพ ปัญหา หรือมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง มีสภาพ ปัญหา หรือมีความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เกี่ยวกับแนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปใช้ในการเสริมสร้าง



คุณภาพชีวิตกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง ทั้ง 3 ด้าน ดังนี้ ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการติดต่อสื่อสาร

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป และได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาและความต้องการการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง

ตอนที่ 3 แนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ใน

ด้านคุณสมบัติทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้ เพศ เป็นหญิง ร้อยละ 100.00 อายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปี ร้อยละ 48.00 รองลงมา มีอายุ 30-40 ปี ร้อยละ 43.66 รองลงมา มีอายุ 51-61 ปี ร้อยละ 8.33 การศึกษา ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 50.00 รองลงมา มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 29.67 รองลงมา มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ร้อยละ 11.67 รองลงมา มีการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 3.34 และน้อยสุดระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 2.33 อาชีพ ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 32.33 รองลงมาคือ อาชีพแม่บ้าน ร้อยละ 24.66 รองลงมา คืออาชีพค้าขายรายย่อย ร้อยละ 11.66 รองลงมา คืออาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 10.66 รองลงมาคือ อาชีพผู้ประกอบการ/เจ้าของธุรกิจ ร้อยละ 10.00 รองลงมาคืออาชีพ ลูกจ้าง/พนักงานบริษัท ร้อยละ 5.66 รองลงมาคืออาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 5.00 และน้อยที่สุดคือ ว่างาน ร้อยละ 2.66

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาและความต้องการการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง โดยภาพรวม และเป็นรายด้าน ดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาและความต้องการการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยางโดยภาพรวมและเป็นรายด้าน

คุณภาพชีวิต	สภาพการใช้เทคโนโลยี			ปัญหาการใช้เทคโนโลยี			ความต้องการการใช้เทคโนโลยี		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1 ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน	3.75	0.62	มาก	4.37	0.58	มาก	4.54	0.78	มากที่สุด
2 ด้านการประกอบอาชีพ	2.06	0.65	น้อย	4.25	0.75	มาก	4.66	0.67	มากที่สุด
3 ด้านการติดต่อสื่อสาร	3.78	0.60	มาก	3.59	0.74	มาก	4.98	0.89	มากที่สุด
โดยรวม	3.19	0.62	ปานกลาง	4.07	0.69	มาก	4.73	0.78	มากที่สุด



จากตาราง 1 พบว่า ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการติดต่อสื่อสารมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมาคือ ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.75$) และด้านการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 2.06$) ด้านปัญหาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพ

ชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.37$) รองลงมาคือ ด้านการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 4.25$) และด้านการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 3.59$) ด้านความต้องการการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 4.98$) รองลงมาคือ ด้านการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 4.66$) และด้านการใช้ชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.54$)

ตอนที่ 3 แนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง

แนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง โดยสามารถสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ตัวแทนสตรีชุมชน 10 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคุณภาพชีวิตชุมชน จำนวน 1 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสร้างรายได้ของชุมชน จำนวน 1 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ดังนี้

1. ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน พบว่า 1) การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ เพื่อชีวิตประจำวัน ยังไม่ได้ทำขึ้นอย่างจริงจัง เนื่องจากช่องว่างด้านอายุของกลุ่มสตรีในชุมชน 2) ขาดเทคโนโลยีสารสนเทศรวมทั้งระบบอินเทอร์เน็ตแบบฟรีในจุดต่างๆ เพื่อรองรับการใช้งานของชุมชน 3) ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวัน นอกจากการใช้โทรศัพท์เพื่อการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะกลุ่มสตรีผู้สูงอายุ ส่วนแนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้เพื่อชีวิตประจำวัน ของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง ดังนี้ 1) ควรเร่งส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในชีวิตประจำวัน เช่น กล้องวงจรปิด โซเชียลมีเดียและสมาร์ทโฟน เป็นต้น โดยชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการนำมาใช้เช่นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความปลอดภัย เป็นต้น 2) ควรมีการจัดอบรมเสริมสร้างความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การใช้สมาร์ทโฟน การใช้คอมพิวเตอร์เบื้องต้น และผู้นำชุมชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรจัดหาพื้นที่ในการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศชุมชนอย่างเพียงพอและทั่วถึง ให้มีผู้รับผิดชอบคอยให้คำแนะนำ และให้ความรู้ในเวลาที่ชุมชนต้องการ เช่น อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต

2. ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง ดังนี้ 1) ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีปัญหา ในเรื่องของความเร็วและปริมาณการใช้ 2) นำเทคโนโลยีมาใช้ในการประกอบอาชีพน้อย 3) ไม่มีการใช้โซเชียลมีเดียเพื่อการโฆษณาสินค้าของชุมชนเพื่อส่งเสริมด้านการประกอบอาชีพ ส่วนแนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้เพื่อส่งเสริมด้านการประกอบอาชีพของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง ดังนี้ 1) เพิ่มความเร็วอินเทอร์เน็ตและควรส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน 2) ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีเพื่อการทำการค้า เช่น การใช้โซเชียลมีเดียเพื่อการโฆษณา การใช้ทำธุรกรรม



อิเล็กทรอนิกส์ (Internet Banking) เพื่อตรวจสอบรายรับจ่าย การทำรายการสินค้ารูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) หรือการทำเว็บไซต์เพื่อการจัดจำหน่ายสินค้าเป็นต้น 3) ส่งเสริมการสร้างศูนย์การเรียนรู้เทคโนโลยี เพื่อเป็นศูนย์กลางของชุมชนในการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนข้อมูลทางด้านเทคโนโลยี และด้านอื่น ๆ ร่วมกัน 4) ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายร่วมกับมหาวิทยาลัย เพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงองค์ความรู้ต่าง ๆ ร่วมกัน ระหว่างชุมชนและสถาบันการศึกษา เช่น แผนธุรกิจ การทำเว็บไซต์ เป็นต้น 5) ส่งเสริมให้เกิดคู่ค้าอื่น ๆ เช่น สภาอุตสาหกรรม เพื่อสร้างช่องทางในการขายส่ง เป็นต้น

3. ด้านการติดต่อสื่อสาร พบว่า ปัญหาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยางด้านการติดต่อสื่อสาร ดังนี้ 1) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสมัยใหม่ยังมีน้อย ขาดการเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ 2) การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เพื่อชีวิตประจำวันยังไม่ได้ทำขึ้นอย่างจริงจัง เนื่องจากช่องว่างด้านอายุของกลุ่มสตรีในชุมชน 3) ไม่มีความรู้ในการใช้โซเชียลมีเดีย ในการติดต่อสื่อสาร ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างโซเชียลมีเดียและการใช้งานอย่างต่อเนื่อง ส่วนแนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้เพื่อส่งเสริมด้านการติดต่อสื่อสาร สรุปได้ดังนี้ ชุมชนบ้านท่าขอนยางเป็นชุมชนชาวภูอ ซึ่งมีความเชื่อที่ควรอนุรักษ์ไว้คือ ภาษาภูอ การละเล่นหมากโข่ง โลง การละเล่นหมากม้าหัวโป่ง และการละเล่นนางด้ง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีพิธีกรรมเกี่ยวกับผีสงเทวดา คือ การเลี้ยงผีปู่ตา ผู้เจ้าสำราญ ซึ่งผีปู่ตาและผีเจ้าสำราญนั้นคอยปกป้องรักษาคนในชุมชนให้อยู่ดีกินดีปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และยังมีภูมิปัญญาในด้านการศึกษา เช่น ชุมชนชาวภูอบ้านท่าขอนยางได้นำสมุนไพรมะขามช่วยในการบำบัดโรคอาทิ รากตะไคร้ร่นมาล้างแล้วนำมาต้มกินแก้อาการฉี่รด จะเห็นได้ว่าทั้งหมดนี้ควรได้รับการอนุรักษ์และสืบสานไว้ให้คงอยู่ต่อไป โดยหาก

จะนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้แล้วนั้นควร ส่งเสริมให้เกิดการนำสิ่งใหม่ เช่น เทคโนโลยีความจริงเสริม (AR) ระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ชุมชน เพื่อใช้ในการจัดเก็บและยังเป็นการกระตุ้นให้เด็กในวัยต่าง ๆ มาร่วมศึกษาได้ด้วย

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องแนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง

1.1 การศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องจาก ผู้นำกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง มีความตื่นตัวในเรื่องของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ทั้งนี้เนื่องจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าขอนยางได้มีแผนนโยบาย ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในชุมชน เพื่อเตรียมความพร้อมไปสู่ทางเข้าร่วมประชาคมอาเซียน (AEC) ของประเทศไทย (เทศบาลตำบลท่าขอนยาง. 2559) สอดคล้องกับนนทวดี เทียนไชย. (2553) พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างพลังและเครือข่ายสตรี ปัจจุบันสตรีมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในชุมชนโดยเฉพาะการรวมตัวกันเองในกลุ่มสตรีด้วยกัน เช่น กลุ่มสตรีอาสาสมัคร กลุ่มอาชีพสตรี กลุ่มสตรีผู้อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กพสม. กพสต. กพสจ. เป็นต้น ส่งผลให้สตรีมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการเป็นบุคคลที่มีจิตสำนึกสาธารณะ โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์และแสวงหาแนวทางที่จะส่งผลให้ชุมชนให้น่าอยู่และเป็นส่วนหนึ่งใน



การที่จะสร้างพลังร่วมกัน และก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนสู่ความเป็นชุมชนเข้มแข็ง

1.2 การศึกษาปัญหาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจาก กลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยางยังขาดการเตรียมความพร้อมและบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพและเพิ่มประสิทธิภาพทางการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการติดต่อสื่อสาร ควรมีการส่งเสริมให้กลุ่มสตรีชุมชนเข้ารับการฝึกอบรม ประชุมสัมมนาและไปทัศนศึกษาดูงาน เพื่อเป็นการสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ ให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในชีวิตประจำวัน และมีการดำเนินโครงการพัฒนาอาชีพให้มีคุณภาพ รวมไปถึงการขยายโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตในชุมชนให้มากยิ่งขึ้น จึงจะส่งผลให้ลดปัญหาน้อยลง

1.3 การศึกษาความต้องการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันชุมชนมีความต้องการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เพื่อชีวิตประจำวันมากขึ้นแต่ยังไม่ได้ทำขึ้นอย่างจริงจัง เนื่องจากช่องว่างด้านอายุของกลุ่มสตรีในชุมชน ยังขาดความรู้ความเข้าใจ เช่นการใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อการสืบค้นข้อมูล ควรมีการจัดอบรมกลุ่มสตรีในชุมชนให้เกิดความรู้ความเข้าใจและนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์ตลอดจนไม่มีเทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวัน เช่น โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน คอมพิวเตอร์ รวมทั้งระบบอินเทอร์เน็ตแบบฟรีในจุดต่างๆ ของชุมชนและชุมชนควรเร่งส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในชีวิตประจำวัน เช่น กล้องวงจรปิดโซเชียลมีเดีย และสมาร์ตโฟนเป็นต้น โดยชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการนำมาใช้เช่นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความปลอดภัย เป็นต้น

2. เพื่อศึกษาแนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง

แนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยางควรเร่งส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในชีวิตประจำวัน โดยชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการนำมาใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและด้าน ความปลอดภัย เป็นต้น ควรมีการจัดอบรมเสริมสร้างความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง และควรส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน ควรส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีเพื่อทำธุรกิจชุมชน โดยเฉพาะการใช้โซเชียลมีเดีย ควรส่งเสริมการสร้างศูนย์การเรียนรู้เทคโนโลยี เพื่อเป็นศูนย์กลางของชุมชนในการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนข้อมูลทางด้านเทคโนโลยี และด้านอื่น ๆ ร่วมกัน ควรส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายร่วมกับมหาวิทยาลัย เพื่อให้มีการเปลี่ยน องค์ความรู้ต่างๆ ร่วมกัน ระหว่างชุมชนและสถาบันการศึกษา เช่น แผนธุรกิจ การทำเว็บไซต์ เป็นต้น และส่งเสริมให้เกิดการสร้างเครือข่ายทุกภาคส่วน เช่น สภาอุตสาหกรรม เพื่อสร้างช่องทางในการขายส่ง และในการติดต่อสื่อสารควรเร่งส่งเสริมให้กลุ่มสตรีมีการพัฒนาด้านนี้โดยเฉพาะ ซึ่งโดยพื้นฐานชุมชนบ้านท่าขอนยางนั้นเป็นชุมชนชาวน้อย ซึ่งมีวัฒนธรรมที่ควรอนุรักษ์ไว้ คือ ภาษาญ้อ การละเล่นหมากโข่งโล่ง การละเล่นหมากม้า หัวโป่ง และการละเล่นนางตั้ง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีพิธีกรรมเกี่ยวกับผีसाงเทวดา คือ การเลี้ยงผีปูด ปู่เจ้าสำราญ ซึ่งผีปูดและผีปู่เจ้าสำราญนั้นคอยปกป้องรักษาคนในชุมชนให้อยู่ดีกินดีปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และยังมีภูมิปัญญาในด้านการศึกษา เช่น ชุมชนชาวน้อยบ้านท่าขอนยางได้นำสมุนไพรมานำมาช่วยในการบำบัดโรค อาทิ รากตะไคร้ นำมาล้างแล้วนำมาต้มกินแก้อาการน้ำร้อน จะเห็นได้ว่าทั้งหมดนี้ควรได้รับการอนุรักษ์และ สืบสานไว้ให้คงอยู่ต่อไป โดยหากจะนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้แล้วนั้นควร ส่งเสริมให้เกิดการนำสิ่งใหม่



เช่น เทคโนโลยีเสมือนจริง (Augmented Reality) เทคโนโลยี หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อใช้ในการจัดเก็บและยังเป็นการกระตุ้นให้เด็กในวัยต่างๆ มาร่วมศึกษาได้ด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรีชุมชนบ้านท่าขอนยาง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรเร่งดำเนินการส่งเสริมกิจกรรมทั้ง 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน ควรมีการจัดอบรมเสริมสร้างความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในชีวิตประจำวัน

1.2 ด้านการประกอบอาชีพควรส่งเสริมให้กลุ่มสตรีในชุมชนให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีและการสื่อสารแบบสมัยใหม่มาใช้ในการส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจชุมชนและควรมีการจัดอบรมพัฒนาความรู้ให้กับกลุ่มสตรีชุมชนอย่างต่อเนื่อง

1.3 ด้านการติดต่อสื่อสาร ควรส่งเสริมให้มีการเพิ่มช่องทางการติดต่อสื่อสารให้หลากหลายและทันสมัย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษา เรื่อง รูปแบบการพัฒนาในกลุ่มสตรีชุมชนอื่นๆ เพื่อให้ก้าวทันยุคของเทคโนโลยีสมัยใหม่

2.2 ควรมีการศึกษาถึงรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อความยั่งยืนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- คณะวิทยาการสารสนเทศ. (2560). ยุทธศาสตร์ที่ 3 การให้บริการวิชาการด้านวิทยาการสารสนเทศแก่ชุมชนและสังคม. *แผนกลยุทธ์คณะวิทยาการสารสนเทศ พ.ศ. 2560 - 2564*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม, 24-26.
- เทศบาลตำบลท่าขอนยาง. (2559). *รายงานประจำปีเทศบาลตำบลท่าขอนยาง ปี 2559*. สำนักงานปลัดเทศบาล. มหาสารคาม, 16-19.
- นันทวิ เตียนไชย. (2553). *สภาพการนำยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการมาบริหารจัดการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดสมุทรสงคราม*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, 161-170.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 121-123.
- ยีน ภู่วรรณและสมชาย นาประเสริฐชัย. (2546). *ไอซีทีเพื่อการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น, 34-38.
- สรินนา อ้นบุตร. (2555). กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านหัวฝาย ขอนแก่น สืบสานวัฒนธรรมการทอผ้าบรรพบุรุษสู่คนรุ่นใหม่. *มติชนบทเทคโนโลยีชาวบ้าน* 25, 537 (ต.ค. 2555), 67-68.
- สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองมหาสารคาม. (2551). *ผังเมืองรวมชุมชนท่าขอนยาง-ขามเรียง จังหวัดมหาสารคาม. เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการผังเมือง*. กลุ่มงานวิชาการผังเมือง. มหาสารคาม, 138-142.



- Enriquez, G. Amelito. (2010). Enhancing student performance using tablet computers. *College Teaching*, 58(1), 77-84.
- Irwin, C., Ball, L., Desbrow, B., & Leveritt, M. (2012). Students' perceptions of using facebook as an interactive learning resource at university. *Australasian Journal of Educational Technology*, 28(7), 1221-1232.
- Jou, M. & Lin, Y. C. (2012). A web application supported learning environment for enhancing classroom teaching and learning experiences. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 64,1-11.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*, 607-610.
- Punya, M., Chris, F., & Danah, H. (2013). Creativity, self-directed learning and the architecture of technology rich environments. *TechTrends: Linking Research & Practice to Improve Learning*. 57(1), 10-13.
- Sitzmann, T., Bell, S. B., Kraiger, K., & Kanar, M. A. (2009). A multilevel analysis of the effect of prompting self-regulation in technology-delivered instruction. *Personnel psychology*, (62), 697-734.
- Yang, S.-H. (2009). Using blogs to enhance critical reflection and community of practice. *Educational Technology & Society*, 12(2), 11-21.